RADULFUS FLAVIACENSIS

Anfang 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

; apē mediocritatē suā sine noie
cētā & ferē & auēs huiūmodi. Hēc s̄ aut dīs
ferē siluarū. Et post pauca. Cognouī omīa
uolatilia celi. De uenatoribꝫ ū habes in ere
mia. Cū piscatores multos p̄mo se missurū
dīs pollicētur fuisse subiecit dicēs. Et post
hec mittā uenatores multos. & uenabuntur
eos. de omī monte & de omī colle. Prius nāq;
discipulos suos xp̄s tāq piscatores misit. q̄ pau
pes q̄sq; & ignotos. q̄ in ag̃s genis humani tā
q̄m pisces latebant. ad fidem sui ubi rerū
congregarent. Vnde apl̄s. Videte inquit uo
cationē fr̄es. quia n̄ multi sapientes secū
carnē. n̄ multi nobiles n̄ multi potentes.
s̄ quē stulta s̄ mundi elegit ds. ut ēfun
dat sapientes. & infirma mundi elegit ds
ut ēfundat fortia. & ignobilia mundi &
contemptibilia elegit ds. & ea quē n̄ s̄.
ut ea quē s̄ destrueret. ut n̄ gl̄etur omīs
caro in conspectu ei. Pri ō q̄ piscatores dei
uenatores. q̄a p̄mo pauperes quosq; & sua re
nuntiantes obscuros tamq piscēs marinus aq
oppressos. p apl̄os adse rapuit postea ū ut pu
furnos confunderet fortia. peos qui abiec
tui debant sin uerbi ministro innocentiē
illu fidei siue loris ligant. dū potentes mun
di huī ceremoniis & collis uidelicet ceremo
uersis sēti dignitatis detectos. ad siue seru
tutis humilitatē deposuit. Si enī intelle
xim quē sunt ferē qui uenatores. intelli
gam eosdē aucupes ēē. dū sapientes mun
di q̄ scientie alis uolare sibi ad celū uiden
tur. aduersi di cultū conant p duce. Isti
taq; uenatores. isti aucupes. seu ferā seu auē
cepiunt. & fidi iugo subdidīnt. debent in
eis approbare qd di ē. natam scilicet q̄ con
didit ds. sanguinē ū fundere. & ira opi
re. ut doceant eos p̄ipina desidia a cordi
bus suis excludē. & offensam quā erga ēra
xerunt. humilitate satisfactionis abscō
dere. Beati enī q̄ remisse s̄ iniq̄tates. &
quoq; tecta sunt peccata. Bene aut ordi
nē & meuglia reppies. Euntes inq̄t doce
te omīs gentes baptizantes eos in nomine
patris & filii & spē sci. Hec ē capiuia fera
rū uel auiū. Deū subiungitur. sanguinis
effusio. Docentes inquit eos seruare omīa
quecūq; mandaui uob. P hoc ū qd dicit
ferā uel auē quib uesci licitū ē. uixta lit
am ea que supius notat. hoc aiamū dise
rio habenda ē. uixta tipū aut humana
signat substantia. que licet p peccatū cor
rupta sit. non ē tamē reiicienda. s̄ comedi
debet. & in sco societatē recipi. si sangui
nē fundē. idē malicū p̄sonā a se uoluerit
separare. Horandū denq; aliū ē sangui
nē de quo dicitū ē. ira ne opiat sanguinē
meū. neq; inueniat iste locū latendi
clamor meus. Hoc enī sanguine peccā
nia lauant. hoc genarū marū rubor de
tergit. sicē scriptū est. & sanguis ei ornauit
genas eius. Sanguis q̄ qui celo stupore
intulit. tris formidinē pēs scidit. infer
nū spoliauit celestia & terrestria pacificauit
n̄ est dignū tenebris s̄ luce. qui cunctis
gentib annuntiet. non q̄ silentio tegat.
De ipo ū iure p̄cepit ut opiat terra. Hic
enī p̄mo hominū uerecundie causa fuit.
& cū uocē diloquentis audisset. ad latebis
illu coegit. Recte q̄ iste occultat. cū ra
di fatē ho requirit. ipt cui confusionē
prius diuina p̄sentia sustinere n̄ potuit.
Sanguinē inquit uniuerse carnis n̄ co
medetis. Hoc quia p̄us dixerat. omīs aia
ex uobis non comedet sanguinē. n̄ addens
uniuse carnis. s̄ tm sanguinē ut p̄mū
uinculū cū sua concupiscentia bellū in di
ceret deinde aliene nichilominus resisten
dū doceret. Quasi enī alienū sanguinē edit
qui alteī malitia apto fauoris sinu ad cor
suū transfundit. Vt nullī comedat mortu
cinū l̄ captū a bestia.